

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca respuens,
Æternitátis præmio
Potitur inter Angelos.
Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia :
Hujus precátu sérvulis
Dimitte noxam criminis.
Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℞. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Añã. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut beati N. Confessoris tui atque Pontificis veneranda solémnitas, et devotióne nobis áugeat et salutem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi quæsumus Dómine preces nostras, quas in beati N. Confessoris tui atque Pontificis solémnitate deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dñm.

Pro Doctore. Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum N. ministrum tribuisti : præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cœlis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añã. Non est inventus.

Capitul. Ecce sacerdos, ut supra ad Laudes.

℞. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stulam glóriæ induit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dñs sacerdotem sibi. ℞. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Tempore Paschali.

℞. br. Amávit eum Dñs, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit. ℣. Stulam glóriæ induit eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi, allelúia.

℞. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúia.

AD SEXTAM.

Añã. Ideo jurejurádo.

Capitulum. Eccli. xlii. c

NON est inventus similis illi, qui conserváret legem Excélsi : ideo jurejurádo fecit illum Dó-

minus crêscere in plebem suam.

℞. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdotem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdotem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacerdos in ætérnum. ℞. Secúndum órđinem Melchisedech.

Tempore Paschali.

℞. br. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúia, allelúia. Glória. Elégit.

℣. Tu es sacerdos in ætérnum, allelúia. ℞. Secúndum órđinem Melchisedech, allelúia.

AD NONAM.

Añã. Serve bone.

Capitulum. Eccli. xlv. c

FUngi sacerdotio, et habere laudem in nómine ipsius, et offerre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

℞. br. Tu es sacerdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órđinem Melchisedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℞. Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali.

℞. br. Tu es sacerdos in ætérnum, * Allelúia, allelúia. Tu es. ℣. Secúndum órđinem Melchisedech. Allelúia, allelúia. Glória. Tu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℞. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añã ut in Laudibus. [97] Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [1] et loco ultimi

Psalmus cxxxi.

MEMénto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob : Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióne :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedicam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc producám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne : * super ipsum

autem efflorébit sanctificatió mea.

Añã. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. xlv. c

Sce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácut Deo, et in véntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátió.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, coléntes

Quem pie laudant pópuli per orbem :

Hac die lætus méruit beátas

Scándere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Proprio Sanctorum litteræ m. t. v. (mutatur tertius versus) dicatur.

Hac die lætus méruit suprémos

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,

Donec húmanos animávit auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,

Ægra quæ passim jacúere, membra

Víribus morbi dómitis, salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem

Cóncinit laudem, celebrésque palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,

Qui super cœli sólio corúscans,

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus.

Amen.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Añã. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Añã dicitur ad Magnificat in ij. Vesp. pro solis summis Pontificibus.

Añã. Dum esset summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctoribus, Añã. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte *N.* divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, et in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xlv.

Audémus viros gloriósos, et párentes nostros in

generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus

magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in pote-

státibus suis, hómnes magni virtúte, et prudéntia

sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem

Prophétárum, et imperántes in præsentí pópulo, et virtúte prudéntiæ

pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes

modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti

fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium

Dómini tui. *V.* Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

LECTIO ij.

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu[m] habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatióne gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : perierunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácu[it] Deo : * Ideo iurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

LECTIO iij.

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum permanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum

non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatióne[m] et generatióne[m]. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclesiá.

R. Jurávit Dñs. [90]

II. ALLÆ LECTIONES
PRO PONTIFICE ET
CONFESSORE.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi. **Ex Homilia lix. de S. Eusebio, ij.**

LECTIO ib.

Eáti patris **N.** mérita jam in tuto pósito securi magnificémus : qui gubernáculum fidei viriliter tenens, áncoram spei tranquilla jam in statióne compósuit, et plenam cœlestibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiú infatigabiliter tenuit, donec ad victóriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unius cum vígili hoste conflictus?

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo

unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

LECTIO v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profundum rupe pendéntibus, amissum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœlestium mandatórum, pretiósium infúdit auditum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

R. Pósu[i] adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

LECTIO vj.

Quantos per longam incuriam peccáti labe resolutos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatióne[m] et exhortatió-

nibus expiádo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in corpore jam defúctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúlta, ad emendatióne[m] tamquam ad lucem vocádo, Deo resuscitávit : ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mortuas Deo, e contrario mortíficet vitáli morte peccáto?

R. Iste est. [93]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO vij. Cap. xxiv. d

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vigilate, quia nescitis quâ hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. cap. xxvj.

Ignorántiam illam diéi ómnibus tácti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter adventum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahéndam ex nobis spólia pervigilem, et córporum nostró-

rum dómibus insidiántem: ut ea incuriosis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdi- nem suspénsæ expecta- tiónis exágitet.

R. Amávit eum Dómi- nus, et ornávit eum: sto- lam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícám fi- dei, et ornávit eum. — Et.

Lectio viij. Cap. xxvij.

Quisnam est fidé- lis servus et prudens, quem constitúit Dóminus super familiam suam? Quam- quam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ cu- ram adhortétur: speciá- lem tamen pópuli princi- pibus, id est, Episcopis, in expectatióne adventú- que suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim ser- vum fidélem atque pru- dentem, præpósitum fami- liæ significat, cómmoda atque utilitatés commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præ- céptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportu- nitáte et veritaté infirma

confírmet, disrúpta con- sólidet, depraváta con- vértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ familiæ dispéndat, atque hæc agens, hisque immo- rans deprehendátur: gló- riam a Dómino tamquam dispensátor fidé- lis, et vil- licus útilis consequétur, et super ómnia bona consti- tuétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præ- cínti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus ex- spectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dó- minus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória. Et vos.

Lectio ix.

Quod si cóntuens lon- gam Dei patiéntiam, quæ in profectum humanæ salutis exténditur, advér- sum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiisque se tradet, præsentium tan- tum curam in cultu ven- tris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spo- pónderat, dívidet, portio- némque ejus cum hypó- critis in pœnæ æternitaté

constítuet: quia advén- tum desperáverit, quia mandátis non obtemperá- verit, quia præsentibus studérit, quia vita Gén- tium víxerit, quia despera- tióne júdicii commíssam si- bi familiam fame, siti, cæde vexáverit. **Te Deum. 20.**

Pro Doctoribus.

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Añã. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte **N.** divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo æternæ salutis beá- tum **N.** místrum tribuí- sti: præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, interces- sórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xxxix.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquí- ret sapiens, et in Prophétis vacábit. Narra-

tió- nem virórum nomina- tórum conservábit, et in versútias parabolárum si- mul introíbit. Occúlta pro- verbiórum exquíret, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alie- nigenárum géntium per- tránsiet: bona enim et mala in homínibus ten- tábit.

R. Euge serve bone et fidé- lis, quia in pauca fuísti fidé- lis, supra multa te constítuam: * Intra in gáu- díum Dómini tui. **V.** Dó- mine quinque talénta tra- didísti mihi, ecce ália quin- que superlucrátus sum. — Intra.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Al- tíssimi deprecábitur. Apé- riet os suum in oratióne, et pro delictis suis depre- cábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intelligéntiæ replébit il- lum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sa- piéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus,

et disciplinam, et in absconditis suis consiliabitur.

Pro Doctore Pontifice, *℞.* Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo iurejurando fecit illum Dominus cre-scere in plebem suam. *℥.* Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. — Ideo.

Pro Doctore non Pontifice, *℞.* Justus germinabit sicut lilium : * Et florebit in æternum ante Dominum. *℥.* Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. — Et florebit.

Lectio liij.

Ipse palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, et in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requirétur a generatione in generationem. Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice, *℞.* Juravit Dominus. [90]

Pro Doctore non Pontifice, *℞.* Iste cognovit. [117]

In II. Nocturno.

Ex libro Moraliū sancti Gregorii Papæ.

Lectio iij. Lib. 9. cap. vj.

QUI post Orionas Hyadum nomine, nisi Doctores sanctæ Ecclésiæ designantur? Qui subductis Martyribus, eo jam tempore ad mundi notitiam venerunt, quo fides clarius elucet : et repressa infidelitatis hieme, altius per corda fidelium sol veritatis calet. Qui remota tempestate persecutionis, explētis longis noctibus infidelitatis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitatis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice, *℞.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. *℥.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice, *℞.* Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. *℥.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi

regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

NEC immerito Doctores sancti Hyadum nuncupatione signantur. Græco quippe eloquio hyetos pluvia vocatur : et Hyades nomen a pluviiis accepérunt, quia ortæ procul dubio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatione expressi sunt, qui ad statum universalis Ecclésiæ quasi in cœli faciē deducti, super arētem terram humani pectoris sanctæ prædicationis imbres fuderunt. Si enim prædicationis sermo pluvia non esset, Moyses minime dixisset : Expectetur sicut pluvia eloquium meum : et nequāquam per Isaïam Veritas diceret : Mandabo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protulimus : Quamobrem prohibita sunt stellæ pluviarum.

Pro Doctore Pontifice, *℞.* Pôsui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. *℥.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice, *℞.* Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. *℥.* Induit eum Dominus loriam fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vij.

DUM ergo Hyades cum pluviiis veniunt, ad cœli spatia altiora sol ducitur : quia apparente Doctorem scientia, dum mens nostra imbre prædicationis infunditur, fidei calor augetur. Et perfusa terra ad fructum proficit, cum lumen ætheris ignescit : quia uberior frugem boni operis reddimus, dum per sacræ eruditionis flammam in corde clarius ardemus. Dumque per eos diebus singulis magis magisque scientia cœlestis ostenditur, quasi intèrni nobis luminis vernum tempus aperitur : ut novus sol nostris mentibus rutillet, et eorum verbis nobis cognitus, seipso quotidie clarior micet. Urgente etenim mundi fine, superna scientia proficit, et largius cum tempore excrescit.

Pro Doctore Pontifice, *℞.* Iste est. [93]

Pro Doctore non Pontifice, R. Iste homo. [120]

In III. Nocturno.
Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. v. b

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Vos estis sal terræ. Quod
si sal evanuerit, in quo sa-
lietur? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

**Libro 1. de Serm. Domini
in monte, cap. vj. tom. 4.**

Stendit Dominus,
fatuos esse judi-
candos, qui tem-
poralium bonorum vel cõ-
piam sectantes, vel inõ-
piam metuentes, amittunt
æterna, quæ nec dari pos-
sunt ab hominibus, nec
aufèrri. Itaque si sal infa-
tuatum fuerit, in quo salie-
tur? Id est, si vos, per quos
condiendi sunt quodam-
modo populi, metu per-
secutionum temporalium
amisèritis regna cœlorum;
qui erunt homines, per
quos a vobis error auferat-
ur, cum vos elegerit
Deus, per quos errorem
auferat ceterorum?

Pro Doctore Pontifice,
R. Amavit eum Dominus,
et ornavit eum : stolam
gloriæ induit eum,* Et ad

portas paradisi coronavit
eum. R. Induit eum Dõ-
minus lorica fidei, et or-
navit eum. — Et ad.

**Pro Doctore non Ponti-
fice, R.** Iste est qui ante
Deum magnas virtutes
operatus est, et de omni
corde suo laudavit Dõmi-
num : * Ipse intercedat
pro peccatis omnium po-
pulorum. R. Ecce homo
sine querela, verus Dei
cultor, abstinens se ab
omni opere malo, et per-
manens in innocentia sua.
— Ipse.

Lectio viij.

Ergo ad nihilum valet
sal infatuatum, nisi
ut mittatur foras, et calcetur
ab hominibus. Non ita-
que calcatur ab homini-
bus, qui patitur persecu-
tionem : sed qui persecu-
tionem timendo infatuatur.
Calcari enim non
potest nisi inferior : sed
inferior non est, qui quam-
vis corpore multa in terra
sustineat, corde tamen
fixus in cœlo est.

R. In medio Ecclesiæ
aperuit os ejus,* Et imple-
vit eum Dominus spiritu
sapientiæ et intellectus.
R. Jucunditatem et exsul-
tationem thesaurizavit su-
per eum. — Et. Gloria. Et.

Lectio ix.

VOS estis lumen mun-
di. Quomodo dixit
superius sal terræ, sic nunc
dicit lumen mundi. Nam
neque superius ista terra
accipienda est, quam pedi-
bus corporeis calcamus :
sed homines, qui in terra
habitant, vel etiam pec-
catores, quorum condiendis
et exstinguendis pu-
toribus apostolicum salem
Dominus misit. Et hic
mundum non cœlum et
terram, sed homines, qui
sunt in mundo, vel dili-
gunt mundum, oportet in-
telligi, quibus illuminan-
dis Apostoli missi sunt.
Non potest civitas abscon-
di super montem posita :
id est, fundata super insi-
gnem magnamque justitiam,
quam significat
etiam ipse mons, in quo
disputat Dominus.

Te Deum. 20.

II. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. v. b

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Vos estis sal terræ. Quod
si sal evanuerit, in quo sa-
lietur? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi.

Comm. in Matth. cap. iv.

VOS estis sal terræ :
quod si sal infa-
tuatum fuerit, ad
nihilum valet id quod sa-
lietur. Sal, ut arbitror, ter-
ræ nullum est. Quomodo
ergo Apostolos sal terræ
nuncupavit? Sed proprie-
tas est querenda dictõ-
rum, quam et Apostolõ-
rum officium, et ipsius salis
natura monstrabit. Sal est
in se uno continens aquæ
et ignis elementum, et hoc
ex duobus est unum.

Pro Doctore Pontifice,
R. Amavit eum Dominus,
et ornavit eum : stolam
gloriæ induit eum,* Et ad
portas paradisi coronavit
eum. R. Induit eum Dõ-
minus lorica fidei, et or-
navit eum. — Et ad.

**Pro Doctore non Ponti-
fice, R.** Iste est qui ante
Deum magnas virtutes
operatus est, et de omni
corde suo laudavit Dõmi-
num : * Ipse intercedat
pro peccatis omnium po-
pulorum. R. Ecce homo
sine querela, verus Dei
cultor, abstinens se ab
omni opere malo, et per-
manens in innocentia sua.
— Ipse.

Lectio viij.

HIC igitur in omnem usum humani generis effectus, incorruptionem corporibus, quibus fuerit aspersus, impertit, et ad omnem sensum conditi saporis aptissimus est. Apostoli autem sunt rerum celestium predicatorum, et eternitatis velut satores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersus fuerit, conferentes. **¶** Merito igitur sal terrae nuncupati sunt, per doctrinae virtutem salendi modo eternitati corpora reservantes.

℞. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. **℣.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et. Gloria. Et.

Lectio ix.

SED natura salis semper eadem est, nec immutari unquam potest. Verum quia conversioni homo subiacet, et solus beatus, qui usque ad finem in omnibus Dei operibus permanserit: ideo eos sal terrae nuncupatos monet in tradita sibi potestatis virtute persistere, ne infa-

tuati nihil saliant, et ipsi, sensu accepti saporis amisso, vivificare corrupta non possint, et projecti de Ecclesiae promptuariis, cum his quos salierint, pedibus incedentium proterantur.

Te Deum laudamus. 20.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. v. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi. Homil. xv. in Matth. sub medium.

Attendite quid dixerit, Vos estis sal terrae: per quod ostendit quam necessario ista praecipiat. Non enim de vestra, inquit, tantummodo vita, sed de universo orbe vobis ratio reddenda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut viginti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittebam Prophetas: sed ad omnem terram prorsus ac mare, totumque mundum, et hunc variis criminibus oppressum.

Pro Doctore Pontifice,

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum,* Et ad portas paradisi coronavit eum. **℣.** Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. — Et ad.

Pro Doctore non Pontifice,

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **℣.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Dicendo enim, Vos estis sal terrae, ostendit universam hominum infatuatam esse naturam, et peccatorum vi corruptam: et idcirco illas ab eis virtutes requirit, quae maxime ad multorum salutem procurandam necessariae sunt atque utiles. Nam qui mansuetus est ac modestus, et misericors et justus, non intra se tantummodo haec recte facta concludit, verum in aliorum quoque utilitatem praclaros hos faciet effluere fontes. Igitur qui

corde mundo est atque pacificus, et persecutionem pro veritate patitur, nihilominus in commune commodum vitam instituit.

℞. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. **℣.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et. Gloria. Et.

Lectio ix.

NE igitur putetis, inquit, ad levia vos ducendos esse certamina, neque exiguum rerum vobis invidiam esse rationem, Vos estis sal terrae. Quid igitur? Ipsae putrefacta medicati sunt? Nequaquam: neque enim fieri potest, ut ea quae jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt, sed anterenovata, sibi que tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, et in ea novitate conservabant, quam a Domino susceperant. Liberare quippe a putredine peccatorum, Christi virtutis est: ut autem ad illa iterum non revertantur, Apostolorum cura est ac laboris. **Te Deum. 20.**